

Silvestrovská

K O B R A

PŘÍLOHA KOBRY ČÍSLO 12 *** PROSINEC
2002

CITÁT INSPIRUJÍCÍ:

Každý spořádaný člověk by měl žít, pracovat a spořit tak, aby jednou, až se bude ohlížet za svým životem, mohl s čistým svědomím říct: Kdybych nebyl mrtvý, byl bych bohatý. Martin Žantovský

LITERÁRNÍ TEST PRO MÍRNĚ POKROČILÉ

Zaznamenávejte si, kterou možnost jste nejčastěji zvolili.

1) UTOPIE

- a) zaměstnanci na telefonním ústředním obvodně po přečíslování požívají v pracovní době nadměrné množství alkoholu
- b) prozaický žánr s fantastickou tematikou

2) KLIŠÉ

- a) nářečně „klišťe“ (na moravsko-slovenském pomezí hojně užívané)
- b) ustálený, otřelý a často bezobsažný slovní obrat

3) SLANG

- a) Stanislav Lang, řehečský rodák německého původu, zasloužil se o propagaci řehečského nářečí v době národního obrození (vl.jménem Stanislav Dlouhý)
- b) nespisovná mluva představitelů určitého povolání, sociální nářečí

4) HYBERBOLA

- a) vyvinuté tvary mladé talentované básnířky
- b) zveličení, nadsázka, např.v prózách B.Hrabala „Pábitelé“

5) EPIGRAM

- a) menší jednotka hmotnosti dle soustavy SI (1epigram = 0, 001 gramu)
- b) krátká satirická báseň s vyostřenou pointou

6) EPIŠTOLA

- a) literatura psaná v podzemí, v ilegalitě (rozšířeno především na Kutnohorsku)
- b) žánr věcné, někdy umělecké literatury, zpravidla prózy

7) EPITAF

- a) umělecká zkratka Edit Piaf
- b) náhrobní nápis nebo text pohřební řeči

O alkoholové vášni Václava France (pije prý na žal, že opět nezískal Nobelovu cenu) se ledacos šušovalo nejen v literárním spolku, ale i na Oblastní stomatologické komoře. Skrytá kamera podala pádný důkaz, že na „každém šprochu, pravdy trochu.“ Prochor k tomu v Prochorovinách dodává, že zubaři moc nevydrží. (Omluvte sníženou kvalitu snímku, zaviněnou třemi promile alkoholu fotografa v krvi.)

8) RECENZE

- a) lékařský výraz pro podání látky, která může otrávit autora veškeré literatury
- b) žánr umělecké kritiky

9) MAKARÓNSKÁ POEZIE

- a) poezie pocházející z jižní Itálie, kdy autoři při tvorbě požívají těstoviny, (zakladatel J.Spagattoni)
- b) střídající se verše v národním jazyce a latině

10) ÓDA

- a) ruský povzdech nad vzpomínkou na staré zlaté časy
- b) oslavná báseň vznešeného a nadneseného stylu
- c) název jedné bývalé vládní strany

11) PLAGIÁT

- a) druh billboardu používaného především ve volební kampani
- b) nepůvodní dílo, které využívá jiné dílo, aniž to přiznává

12) POSTILA

- a) vynucená hladovka neúspěšného autora
- b) soubor výkladů evangelia

13) AFORISMUS

- a) přísný zákaz šíření vtipů na veřejném prostranství (zvláště v totalitních režimech)
- b) stručné a vtipné vyjádření myšlenky, úvahy

14) DADAISMUS

- a) literární směr, kde autoři ve svých dílech popisují své sny
- b) umělecký směr 1. třetiny 20. století, vznikl ve Švýcarsku jako umělecký protest

15) FRAŠKA

- a) přezdívka našeho bývalého skokana na lyžích, olympijského vítěze Rašky
- b) komedie s jednoduchým dějem
- c) senátní volby v České republice

16) RÝM

- a) počáteční stádium nosního kataru
- b) zvuková shoda hlásek (slabik) na konci veršů

17) STOPA

- a) zvolání policisty na neznámého psa
- b) seskupení slabik s jedním metrickým důrazem a další slabikou nedůraznou

18) INSPIRACE

- a) jiný výraz pro obsah lahve bílého nebo červeného vína
- b) nápad, začátek nebo východisko tvorby
- c) vdechnutí knihy zbožňovaného autora (převážně u -náctiletých čtenářek)

19) APOSTROFA

- a) opak katastrofy
- b) oslovení (vzývání) nepřítomné osoby, věci, abstraktní skutečnosti

20) BYLINY

- a) lidové rčení pro piliny v brněnském hantexu
- b) ruské lidové epické písně
- c) krycí název akce na odlesnění Krušných hor

21) PORNOGRAFIE

- a) psaní literárního díla přímo na lidské tělo
- b) dílo zaměřující se na obscénní líčení pohlavního života

Situace ve školství dohnala některé učitele k tomu, aby si zajistili během letních prázdnin brigádu. Oko objektivu zachytilo Pavla Vydru v pavilónu ZOO, jak se koupe a sbližuje s novou přítelkyní.

22) POŘEKADLO

- a) prosté písně, které si zpívaly pradelny při máchání prádla
- b) vtipně vyhrocený postřeh o skutečnosti

23) MÝTUS

- a) choroba podobná týfusu, dnes se vyskytuje řídce (v 18. století se rozšířila z Vysokého Mýta a odtud získala svůj název)
- b) vyprávění o bytostech s nadlidskými schopnostmi

24) MOTTO

- a) Miroslav Otto, zakladatel dolnobranského nářečí
- b) krátký myšlenkově obsažný text uvádějící dílo

25) NOVELA

- a) povzdech slovenského recenzenta nad malou plodností autora (NOVELA ste toho něnapísali!)
- b) prozaický útvar středního rozsahu, rozsáhlejší povídka

26) KALIGRAM

- a) hmotnostní jednotka ve Valašském království (přibližně 1 kilogram)
- b) báseň uspořádaná do výtvarného obrazce

27) PSEUDONYM

- a) bratr Jeronýma, který psal svoje práce pod jménem Československá akademie věd
- b) umělecké jméno toho, kdo chce utajit původní jméno z různých důvodů

28) INVERZE

- a) první verze literární práce (někdy též pracovní verze)
- b) převrácený slovosled (např. aby byl dodržen požadavek rytmu nebo rýmu)

29) POHÁDKA

- a) stav po výměně názorů autora s porotcem literární soutěže
- b) prozaický žánr původně lidové slovesnosti s nadpřirozenými prvky a dobrým koncem

30) ŽIVOTOPIS

- a) tragikomické romány, které píše sám život (většinou se smutným koncem)
- b) autobiografie = vyličení vlastního života autora

Rozhřešení :

Pokud jste nejčastěji volili **b)** blahopřeji, jste literární znalec, ale pozor pozor příliš neoslavujte, kdybyste se opili INSPIRACÍ, mohli byste chybit RÝM v horším případě MÝTUS.

Pokud jste nejčastěji volili **a)** máte ve znalostech určité rezervy, doporučuji prostudovat všechny spisy psané autorem pod jménem Československá akademie věd.

Pokud jste nejčastěji volili **c)** nebo dokonce **d)**, neumíte počítat nebo jste úplně na mol (což je jednotka používaná v molekulární teorii protialkoholních záchytných stanic). Počkejte až vystřízlivíte a třikrát napočítejte do deseti.

DOPEKLAVZETÍ OTY NOVÁČKA Z AC SPARTA PRAHA

Podle Oty Filipa Václav Franc

Ota Nováček dosáhl věku třiceti let a stále jej neopouštěla myšlenka, že jednou vběhne na zelený pažit spolu s dalšími jedenadvaceti fotbalisty a splní se mu tak jeho dětský sen, kdy jako kluk pozoroval, když ještě jeho táta spravoval a o přestávkách prodával nanuky a pivo na slavném stadionu Železné Sparty na Letné. Jako kluk pamatuje éru, kdy kopal za Spartu Kvašňák, Mašek, Mráz, Táborský, na lavičce sedával Ježek a celá ta parta šedesátých let. Vzpomíná na zápas, kdy Sparta hostila v PMEZ Partizan Bělehrad a uštědřila mu na Letné 4:1, úchvatná Kvašňákova hlavička a Maškova bomba, aby pak na horké jugoslávské půdě dostala 0:5. Pamatuje se, jak na lékárnách visely potupné nápisy Algena pro Spartány o 50% levnější a Sběrné suroviny přijímají do šrotu odznaky železné Sparty.

Nezatrpkl ani když Sparta v sezóně 1974/5 sestoupila do druhé ligy a cigaretám Sparta se začalo říkat Sestupky. Trénoval už jako starší žák a věřil, že on jednou bude hrát za reprezentační áčko.

Bába Záleská, mu stále říkala, že z něj nic nebude, ale kdo by dal na starou bábu, nerozeznající bodlo od šajtle, která se chlubila tím, že její manžel bývalý furták v čs. armádě v hodnosti rotného, emigroval v roce 1949 s praporem bojového útvaru VÚ 4567, který potom výhodně zpeněžil a koupil si za něj párek koní a snažil se s ním vzkřísit slávu českých koňských fiakrů v Dortmundu, kde se náhodou seznámil při práci s jistým panem Wolfem, bafuňářem místního fotbalového klubu Borussia Dortmund. K seznámení došlo tak, že se dědkovi Záleskému splášili koně a porazili volkswagen pana Wolfa. Záleský mu potom splácel škodu na autě tím, že za něj platil třicet let, než se definitivně uchlastal a nedožil listopadu 1989, útratu v nejrůznějších pohostinských zařízeních v okolí Dortmundu. Wolf na oplátku sliboval dědovi, že z jeho vnuka udělá slavného playera v neméně slavné Borusii Dortmund, ačkoliv již dávno tuto funkci, od roku 1962, nezastával a vliv ztratil tím, že si nechal vyfouknout takovou hvězdu, jakou ve své době byl Josef Masopust, kterého přeplatila Dukla Praha.

Právě v předvečer, kdy měla na Spartě nastoupit slavná jedenáctka Borussia Dortmund v Lize mistrů, zazvonil v kapse saka Oty Nováčkoví mobilní telefon.

„Prosím,“ ozval se Karel.

„Tady trenér Hašek!“

V Otíkovi by se krve nedořezal. Asi mu nabízí místo v základní sestavě pro zítřejší zápas. Ano, měl přece včera večer takové zjevení, mluvil zase se svým tátou, správcem hřiště na Letné, a ten mu vyjevil, že v nejbližších dnech se definitivně rozhodně o jeho osudu.

„Hele, Otíku, teď jsme se tady o tobě bavili s Pepou Chovancem!“

Že by přece jenom reprezentace!

„Nebyl bys proti, kdybychom tě výhodně prodali!“

Co že, on nebude kopat na Spartě.

„Podívej se, v posledních dvanácti sezónách jsi neodehrál v dresu Sparty ani minutu, a tak ti doporučujeme přestup!“

„Do zahraničí?“

„Skoro!“

„FK PEkarny a KoLOniální obchod za tebe nabízí dvanáct korun šedesát!“

„Ten klub neznám.“

„Zkráceně FC PEKLO!“

„To je někde v Portugalsku nebo v Itálii!“

„Ne, Oto, to je prej někde ve Slezské Ostravě!“

Takto si zařídila svoji pracovnu na letním zámečku v Řehči spisovatelka Dana Beranová. „Paroží je původní, získala jsem jej od bývalého majitele,“ dodala autorka, když jsme ji vytrhli z pilné práce nad dalším románem.

SKORO JAKO HLINÍK

V době, kdy vychází na povrch mnoho z někdejších tajností a nejasností, je namístě vysvětlit i poněkud záhadné zmizení občana Hliníka. Ano zmizení, neboť jeho údajné stěhování na jih Čech nebylo stěhováním normálním, jako nebylo normální mnohé, co řídili mocní tehdejšího světa. Prostě Hliník musel z vůle StB zmizet. Pánové S + S se zalekli otevřeného politického problému a s elegancí sobě vlastní "odstěhovali" pana Hliníka. Ostatně metoda stěhování byla v historii i současnosti často užívána. Jako příklad může posloužit přesun (jak elegantně jsme se vyhnuli ožehavému slovu, že?) Miloše Zemana, který prý odjel kamsi na Vysočinu "objímat stromy". Ha ha.

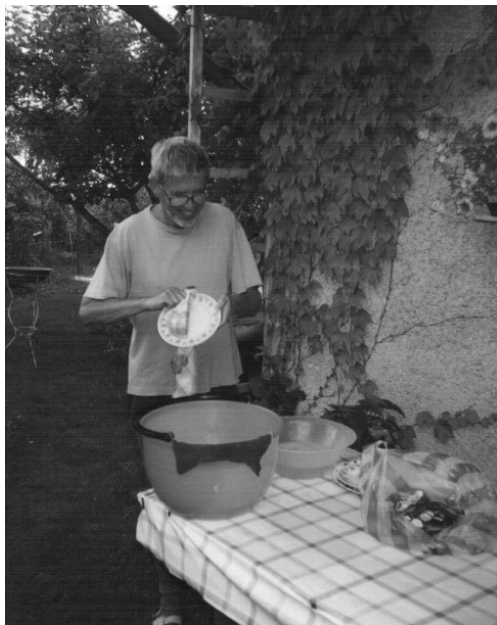
Za všemi Hliníkovými průšvihy stál vždycky sex. Nechci popisovat sexapél někdejší stranické a ženské funkcionářky Anežky Hodinové - Spurné v pětasedmdesáti letech. Nebudu si vymýšlet zdůvodnění. Historická pravda je, že za Aněžou, jak ji všichni říkali, (a znali ji takhle mnozí, nejen funkcionáři) začal docházet jistý gymnazista. Čímž byl Hliník přebytný a musel pryč.

Nu a funkcionářům na Humpolecku přibyl problém, neboť soudruh Hliník, byť se ani nestačil rozkoukat, začal manželku okresního zemědělského tajemníka učit anglicky. Už samo učení angličtině bylo tenkrát podezřelé. Ještě však pikantnější bylo, že "učitel" Hliník znal anglicky jen slovo OK a to ještě nevěděl, co znamená. Výuka odehrávala se v tajemnickém bytě a to v době, kdy soudruh tajemník zakládal se svou sekretářku už dávno založené zemědělské družstvo na hranicích tehdejšího humpoleckého okresu. Idylka, řeknete si. Pravda, byla by, výuka angličtiny probíhala klidně. Jenže paní tajemníková při jednotlivých Hliníkových lekcích ukrutně ječela. To by taky nebylo tak neobvyklé. Ona však ječela těsně za stěnou ředitelky okresního osvětového domu. Svobodné, ošklivé, prověřené a tím pádem sexuálně nevyužité.

Pokračování story bylo banální: Jednou, když se tajemník vracel ze svého "zakládání" poněkud dříve, protože slečna sekretářka ... no, buď se opila, nebo nemohla, nebo nemohl on, což je pravděpodobnější, potkal na schodech ředitelku v noční košili. Pravila, že nemůže spát (byla vlahá letní noc) a že jde tedy vypracovávat kvartální hlášení nahoru, zda by ji nepomohl ideologicky. Tajemník se hluboce zahleděl do dekoltu rozepnuté noční košile po babičce a odmítl. Rozněžnělá ředitelka, která to považovala za začátek milostné přede hry uchočila jeho ruku a zasunula ji hluboko do výstřihu. Musela opravdu hluboko. To rozhodlo. Zemědělský tajemník vyběhl do schodů tak rychle, jak za mlada, když ho hnali rozzuření

hospodáři, které učil, jam mají sít podle sovětského vzoru. A tak se Hliník zase stěhoval, tentokrát do Jičína, ale to už je jiná kapitola.

Od té doby humpolecké dívenky svým milým tiše šeptávají: “Ty umíš krásně anglicky, skoro jako Hliník.”
prochor

Prochor je sice v důchodu, ale nezahálí, vžil se do ženské role, často popisované ve svých povídkách, natolik, že celé dny tráví v kuchyni, peče, vaří, smaží a ze všeho nejraději myje nádobí (viz náš snímek). Tato činnost se mu zalíbila natolik, že brigádnicky vypomáhá na 0,4 úvazku v nádražní restauraci, kde jej můžete často vidět, jak sbírá nedojedené zbytky.

ZAJÍMAVOSTI Z E-MAILŮ aneb PÍŠEME SI LATEXEM

Prochor

Ve věci stmeláče: Pokud budeme mluvit o filozofii, Veselý přijde, pokud o ženských, přijdeš Ty (Franc) i Veselý, pokud o politice, přijde Děda Lebeda atd. Takový, sucho. Zas nás bude muset zachránit Sovětský svaz. Zdraví
-prochor

ooo

Žantovský

Nemá někdo z velectěného kolektivu ozvučovací aparaturu na vozidlo, myslím ve stylu KŮŽE, VYKUPUJI KŮŽE, případně NŮŽKY, NOŽE

BROUSÍM, něco takového v plus mínus odpovídajícím výkonu? Nebo nemáte nějaký tip, kdo by mi to mohl zapůjčit (například levně)? Může být i napájeno 220V, já si jemně upravím pro napětí z palubní sítě. Díky za bagr.
ooo

Žantovský

Vážení spoluobčané,

se vstupem do 21. století řešíme mnoho nových i starých problémů. Protože předpokládáme, že nás všechny v něm čeká mrtvá budoucnost, předkládáme Vám možnost aktivně se zúčastnit pohřbívacích procesů v naší zemi, které již úspěšně nastartovala dosavadní vládnoucí garnitura. Nové tisíciletí pro nás znamená velkou šanci na úspěch naší mrtvé politiky, protože současným vládním i opozičním stranám viditelně dochází dech a již nemohou být zárukou dokonalého pohřbívání.

Pokud chcete mít jistotu, že hřebíky budou řádně zatlučeny a hlína dokonale uplácána, nedopusťte, aby Váš hlas získala pravice nebo levice. Volte mrtvici.

Myslete na budoucnost, na život a na smrt Vašich dětí a vnoučat. Tu Vám zajistí Formálně mrtvá alternativa. Formálně mrtvá alternativa = dokonalá kremace.

Martin Žantovský, místopředseda FMA

Drobné podnikání bez práce! FMA volí nízký tlak! Kremace na 1. místě!

Na příští schůzku se telefonicky objednala nová spisovatelka a poslala jako upoutávku svoji fotografii. Jmenuje se Manuela Romariová, pochází z Brazílie a píše převážně portugalsky.

Její poslední román je z prostředí fotbalových hřišť a jmenuje se Orgasmy na stadiónu. V našem spolku by ráda našla schopné muže, kteří dochází uspokojit její touhu po náročné literatuře. Pouze požaduje posunout začátek schůzek na pozdější, nejlépe noční, hodiny.

ooo

Prochor

Povšimli jste si, jak se tříbí charaktery. Zatímco Děda Lebeda vyzývá k humánnímu gestu, Franc vyzývá: ANI NEOTVÍRAT. Inu, není jednotná kulturní fronta. I ve Praze mají své starosti. Všimli jste si, jak bijou do kolegy Vaculíka? Nazývají ho rasistou, i jiná sprostá slova pro něj mají. Jediný kdo se ho zastal, je feministka D. Ivashita. ... -prochor

ooo

Šťastná

Milý Prochore, ona je to věc názoru, jak to kdo cítí a jak to vnímá. Každý to vnímá jinak a je to dobře že se dělí o svoje postřehy a pocity. Jsem ráda že máme díky netu všichni k sobě tak blízko a i když se zřídka zapojuji do debat, jsem v tom (pozn.redakce **skutečně**) všem

dění až po uši. To je holt život. Někdo to vidí černě a někdo bíle. Zdraví
buďme. Renáta

ooo

Eberlová

Zdravím Václave, tak si myslím, že naše schůzky LISU začínají mít trochu
života -myšleno,více diskusí, je to o dost lepší než třeba před rokem. Mám
pocit užitečnosti těchto schůzek. Více se i vyjadřuje k předvedené tvorbě a
rozdívá se spousta zajímavých myšlenek. Díky Ti za to, že je má kdo vést.
Až něco sesmolím, tak Ti zašlu. Měj se krásně ! Monika

ooo

Žantovský

Máš už rezervováno senátorské křeslo? Zn.: Sejdeme se v parlamentu.

ooo

Veselý

Oznamujeme všem láskám našim a přátelům LISákům, že neuvěřitelné se
stalo skutkem - Veselý má počítač a je připojen na síť. Zatím tedy žádná
sláva pokud jde o ovládnutí tohoto ďáblova vynálezu, snad to časem přijde a
s ďáblem srovnám krok. Sháním naléhavě zdatnou lektorku, která by mne
zasvětila do tajů spleťtých sítí. Zatím AHOJ Petr

ooo

Franc

(O Sobotce) Jediné pozitivum je hodnocení porotců, ale to mně mohli
poslat poštou. Navíc velmi diskutabilní, neboť napsat do posudku, že mám
antický styl a že by se celá próza dala vydat jako brožovaný výtisk jsou
skutečně perly paní Serafinky. To jsem skutečně netušil, škoda, že by se
celá próza nedala vydat jako fresky v jeskyni v Dolních Věstonicích. Mně
by spíš zajímalo, kde vydat, jaké kontakty.

ooo

Žantovský

PROSBA O POMOC: Prosím, odešlete tento odkaz všem známým,
nenechávejte si ho pro sebe: Orsi a Leva jsou dvojčata z Kosova, kde
musela opustit jejich dům, rodinu, osobní předměty, přišla o veškeré
ošacení a hrozí jim zima ... Červený kříž se obrací s prosbou o pomoc na
celou Evropu, jestli nějaká dobrá duše může ubytovat tyto sirotky a postarat
se o ne,dekujeme Připojujeme fotku ubohých sirotek před jejich odchodem
Nebylo by někde u Vás kousek místa k ubytování..?

Naše adresa: Červený Kříž, Place Henry Dunant ,75 008 Paris
telex: 00654-111-354-445 (foto následující stránka)

ooo

Žantovský

A ještě něco: Emailový Prochor se tu neustále vydává za Poštu (nevím, zda Českou, potrubní či holubí), a proto jsem se rozhodl, že já se ode dneška budu maskovat jako Český telecom. Děkuji za pochopení, není zač. Mějte se bagr. A su zvědavé, jestli se tu zapojí do diskuse taky někdo jiný, než jen pořád Prochor, Jana a Monika. Zatím to vypadá, jako by ostatní neuměli vůbec pracovat s internetem(?) Díky za bagr.

ooo

Veselý

Ahoj LISáci! Zdravím Vás všechny, posílám ukázkou ze své poslední tvorby. Jedná se o revoluční zvrát v erotické povídce na Hořicku. Rád bych Vás při této příležitosti požádal, poprosil,nařídil, vnutil atd. zda by jste souhlasili s mým autorským čtením na příští schůzce cca 25-30min.Nebudete litovat, pohádka pro dospělé na dobrou noc. Zdraví Vás vždy Veselý Petr

ooo

Novotná

Přátelé, hlasuji všemi končetinami za to, abychom dali Petrovi příležitost nás seznámit s revolučním erotickým příběhem. Vždyť poslední revoluci jsme zažili v roce 1989. Mějte se krásně, ve středu ahoj. Jarmila

Vzkaz pro Pavla Vrbu - snad jsem Vás nevydělala? Dejte vědět, zda jste ukázkou "vydýchal".

ooo

Prochor

Jste pěkně nadržžený,co? Jen abyste nebyli zklamaní. Petr už je starej na erotiku, vsadím se, že to bude spíš filozofie, jak on umí. Kecání, to nám pánové jde. Ale skutek? ...

ooo

Veselý

Prochore, musím vymyslet způsob, jak Ti dokázat, že to se mnou ještě není tak zlé, kdyby jsi byl žena, měl bych to snažší.

ooo

Novotná

Dovoluji si touto cestou upozornit Prochora, že účastníci silničního provozu včetně kolařů jezdí zásadně VPRAVO, nikoli v protisměru.

Žádný účastník silničního provozu nesmí ostatní ohrozit ani omezit, což se dnes na křižovatce Letná podařilo právě Prochorovi. Málem skončil pod mým vozem, a to jsem jela 40 km/hod. Pokud by Prochor přátelské rady neakceptoval, připravte se, prosím, na skutečnost, že bychom mohli být i bez něj.

Ach, jo. Jarmila

ooo

Žantovský

Dámy a pánové, vyjadřuji tímto taktéž starost o Prochorovo zdraví, děkuji pí Novotné za připomenutí několika základních dopravně-legislativních pravidel a dovolím si připojit navíc ještě odkaz na ustanovení paragrafu 32, odstavce (3), zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, které praví, cituji:

"V období mimo část kalendářního roku, pro kterou je stanoven letní čas podle zvláštního právního předpisu, musí mít vozidlo za jízdy rozsvícena obrysová světla a potkávací světla [...]" Konec citace. Zmíněným "zvláštním právním předpisem" se v tomto případě rozumí "zákon č. 54/1946 Sb. o letním čase" a "nařízení vlády č. 293/2001 Sb. o zavedení letního času v letech 2002 až 2006" (podepsané samotnými 1. místopředsedou vlády PhDr. Špidlou v. r. a předsedou vlády v z. JUDr. Rychetským v. r.! - tak to prosím neberte na lehkou váhu, jasný?!)

Autto-Motto:

Prochor jede na kole,
dávej pozor, ty vole!

ooo

Beranová

Vždycky když Prochor říká, že nemáme psát otřelé fráze a doplňuje odstrašující lunny svit, mam chuť napsat něco, kde lunny svit bude.

Takže:

PODZIM

Listí sklouzlo o patro níž
A slunce ztrácí grády
A poloprázdná spíž
Po jaru vyje hlady
...a den se krátí.

A nesmím říkat LUNY SVIT
V tom světě plném polarit
Tak aspoň šeptám
Večer přijď
...pro zahřátí

ooo

Žantovský

Dámy a pánové, jsem potěšen, že právě mně se dostalo té cti sdělit vám tuto radostnou novinu: Žantovský je absolutně zavalen prací, prosbami přátel a myšlenkami na nový lepší svět, kde by nikdo nepracoval, že se nemůže hnout z místa. A to znamená, že už vám nebude psát dlouhé emaily, nebude s vámi diskutovat, a od nynějška už bude pouze číst, poslouchat a hlavně spát a spát a spát...

Dobrou noc, váš vždy bagr Žantofský. A tohle vám vzkazují, protože v roce 2003 budu k nezastížení pořád v posteli (pardon v pr ...).

PŮLNOČNÍ JEZDCI

Podle Zdeňka Zapletala Václav Franc

"Nic už není jako dřív," odhodil od sebe Doktor slova jako jedovatou slinu a vzpomněl si, jak za ním přišla v neděli o návštěvách Barbora. Kdyby jí nezahýbal s Beanou, Boženkou, Beatricí, Bellou, Bohunkou, Blážou, Bohumilou, Bohdanou a kdo ví, jak se všechny ty báby na Bé jmenovali, mohlo být všechno jiné. Je chladná, stejně chladná, ne jako když Doktor přijel poprvé do Mlína, kdy se poprvé seznámili. Tenkrát bydlel Doktor v 1+1, měl starou škodovku a chtěl něco dělat, něco, ale když se ohlédl dnes, nebylo za ním nic. Co je člověk: Jen kus masa a chaos citů.

"Je jenom to, co právě je," oponoval Baron. Típl cigáro a připadal si jako malý kluk, když mu poprvé adoptivní rodiče řekli, že není jejich syn, že je cikán. Mnohokrát zneužil tu svoji barvu pleti, aby získal výhody, nikdy si nikdo oficiálně netroufal, když měl někdo řeči, stačilo jen naznačit, že je rasista a už měl problém. Občas si ho pletli s dítětem studenta z rozvojové Afriky. Tenkrát se to tak říkalo. Jenže dneska, když mu sestra nechce přestlat postel, bonzne to vrchní, že se o něj nestarají, kvůli barvě pleti, a potom ... přestylají mu třikrát častěji než Doktorovi, má z toho dobrý pocit, i když ho zabolí ledvinové kameny až v tom chcankovém pytlíku, co musí pořád vláčet s sebou. Ještě že už to po něm Klára nechce. Je jenom to, co právě je.

"Pěkné věci jsou nudné. Jako dokonalé zdravotní sestry," zaklel Inženýr a sáhl rukou pro hašlerku ze sáčku, který mu přinesl bývalý spolupracovník Josef Šebánek. Ten věčný outsider, co si myslel, že jednou vyhraje Tour de France, pořád jenom nosil vodu. Nic víc, nic míň, ještě dneska se v Inženýrovi vzhlíží jako ve svatém obrázku. Ani babu si nedokázal pořádně nabalit, první holku zbouchnul, outsider jeden. To

Inženýr byl jiný kafe. Jen ten syn novinář by mohl občas přivalit náky ostřejší kapání, ten čaj s bromem smrdí až ve vrátnici. Jenže syn se neukázal už dlouho, karty se hrát pořad nedají, ještě k tomu o desetníky, to ještě když měl kolem prstu obmotaného jednoho senátora, to bylo čoro móro. Pětilitry se točily ve vzduchu a Inženýr si říkal, že škvára bude, ale my nebudem. Tenkrát tomu příliš nevěřil, byla to fráze, dneska už jo.

"Chtělo by to něco dělat, něco pořádného, aby nám to zvedlo adrenalin," zavrtěl se na pojiždném invalidním křesle Pilot. Jeho poslední láska, dvaacetyřicetiletá Jean, žila ve sqotu, pravidelně byla zkouřená, ale ve skutečnosti jí bylo sedmnáct, to jenom tak vypadala, jak byla věčně sjetá. Vždycky Pilotovi slibovala: „Určitě ti zavolám!" Jenže nikdy nezavolala, vybrala mu celý byt a vytratila se s frajerem do světa, pokud stačily prachy. Ještě štěstí, že se občas ozval jeho mladší syn-fotbalista. Dělal teďka asistenta trenéra v Olomouci, když byl přenos z poháru UEFA, Pilot se chlubil při každém záběru na lavičku. Připadal si aspoň chvíli jako mladý, když seděl ve svém kokpitu a vznášel se na polních lány, které kropil tím zasraným sajrajtem, co znečišťoval životní prostředí, ale Pilotovi to bylo jedno, protože tenkrát to bylo jedno všem. Jenže syn na lavičce mu byl houby platný, a tak doufal, že tuhle sobotu syn přinese zase nějaký cigára, aby byl život hned veselejší. Aspoň na pár chvil. I když Pilot už dávno chystal svůj plán, jenže nevěděl, jak to klukům říct.

"Zase jste kouřili, co?" přiletěla jako velká voda sestra Berenika, chlapi nestačili valit oči, její minisukně, když se sehnula bylo vidět skoro všechno. "Jenže nám je to na hovno," říkával smutně Baron, "nevím, jak vy, ale já jsem mrtvej na spodek." To Doktor by si dal říct, Berenika mu připomínala Baátu, jednou s ní podnikl úchvatný výlet, když utíkal před jednou z častých depek. Milovali se venku, v autě, prostě všude, chtěl s ní utéct někam daleko, akorát jej mrzelo, když jí vezl do nemocnice na miniinterruptci. Dneska by to řešil jinak. Dnes už není nic jako dřív.

Doktor jednou večer zajel na sesternu, když Berenika sloužila. Chytil ji za rameno a dlouze se jí díval do modrých očí. Cítil, že je zase chlap, přes všechny operace, prokouřené plíce, piva a panáky, které mu doktoři vždycky zakazovali, měl na to, aby tuhle mrštnou potvůrku dostal do postele. Vždycky si představoval, co by s ní všechno dělal, když mu přestýlala postel, ale ona spíš letěla na snědého Barona, tomu to dělala třikrát častěji než jemu.

"Jestli jste se pomočil, tak já vám přijdu přestlat postel," vytrhla se Berenika a Doktor to nevydržel. Ejakulacio praecox. "To si nemůžete říct o bažanta, chlape skleroticej," rozčílila se sestra. "Chlapi jedny zasraný, kdo to má porad po vás uklízet."

"Kdo to má porad po vás uklízet," hurovala sestra a otvírala okno. "Kdyby přišla vrchní, tak by mě zjela."

"Já bych tě taky vojel," potichu poznamenal Doktor a chlapi se zasmáli jeho vtipu.

"Ještě se tomu smějte! Alou do postele, zuby do skleničky, vyčurat a spát a ne že budete dělat v noci bugr!"

Poslechli a pomalu se rozjížděli do svých pokojů. Jen Pilot ještě stačil říct: "Hele, kluci, o půl noci, až to všechno bude spát, přijed'te tady na chodbu k hajzlům, vymyslel jsem bezva adrenalinovou hru!"

A pak, přesně o půlnoci, když bylo všude ticho a lampa svítila dlouhou nemocniční chodbou léčebny pro dlouhodobě nemocné ve Mlýně, přijel jako první na smluvené

místo Doktor, nikdy nemohl pořádně spát, nepomáhaly ani prášky, ještě tak kdyby bylo pivo. Hned za ním Baron a Inženýr. "Tak kde je ten mešuge?" dotazoval se Baron.

"Víte, kluci, o čem jsem přemejšlel," položil Inženýr řečnickou otázku, "že je zajímavý, že ze všech nás nejlíp dopadnul Zubař, a to chlastal už ve třiceti, že jsem si myslel, že se nedožije ani padesátky."

"To víš, Zubaři, dost vydržej," přidával se do hovoru Doktor a chtěl ještě něco dodat, snad aby mluvili tišeji, aby je zase Berenika, co si to každý večer, když nemá službu, rozdává s jedním Ošetřovatelem, nevyhodila a v tom se objevil ...

Jel středem nemocniční chodby, řítit se kolem nich, všude bylo ticho, jen šustot pneumatik pojízdného invalidního vozíku se šířil éterem, za okny voněly rozkvetlé stromy, protože bylo 1. května a začínal Máj. Jel středem chodby a připadal jim jako Michael Schumacher, Rubens Barricello, Eddie Irvine, Ralf Schumacher, Mika Häkkinen, Tomáš Enge nebo Juan Pablo Montoya. Jel tím časem předzvěstí nového dne a pravou rukou jim kynul na pozdrav. Ta chvíle jim připadala jako celá věčnost a okamžik jako když vyjde nová hvězda, nová naděje, než Pilot definitivně zapadl za dveřmi s označením UMÝVÁRNA - WC.

"Nejsme ještě tak starý," pronesl pateticky jako smyslů zbavený Inženýr.

"Měli bysme něco dělat," přidal se Baron.

"Budeme jezdit Velké ceny LDN," v duchu si pochválil svůj nápad Doktor.

"Budeme Půlnoční jezdci," téměř jako v extázi po LSD řekl Inženýr.

"A já ... o tom napíšu román," skromně dodal Doktor.

POLICIE ČR PÁTRÁ, RADÍ, INFORMUJE ...

Policie České republiky prosí o pomoc při pátrání po Václavu Francovi, (viz fotografie), který hojně navštěvuje kulturní, převážně literární, akce, páše tam trestný čin šíření vlastní tvorby. Tento nenapravitelný recidivista byl naposledy viděn na Šrámkově Sobotce, od té doby putuje po našem venkově, kde domorodcům vnucuje zdarma svoje básně, romány a novely, čímž způsobuje nenapravitelné škody v osevních plánech, neboť drobní malorolníci nejen v noci při svíčkách, ale především v pracovní době, čtou jeho morálně narušená díla. V poslední době, jak bylo zjištěno na Jičínsku, se vydává za nového ministra kultury. Poznávací znamení, nosí neustále šálu. Při setkání s nebezpečným literárním recidivistou vše neprodleně oznamte nejbližší služebně Policie České republiky.

KOBRA Kulturní občasník regionálních autorů
Vydává Literární spolek při Městské knihovně v Jičíně
Připravil : Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka
Ročník 3. Příloha Silvestrovská Kobra (prosinec 2002).
Všechny uvedené údaje nelze brát vážně (bez záruky).